

[Socialministeren]

sker skal opstå ret tit, men det er nødvendigt af hensyn til en beskyttelse både af barnets og af forældrenes retsstilling.

Jeg forstår, at der vil blive et samråd mellem anden og tredje behandling, og dér er jeg selvfølgelig indstillet på at give alle de oplysninger, som man føler man har brug for til at afklare spørgsmål, der er usikkerhed om. Ellers er jeg glad for, at vi nu er kommet så langt, som vi er, hvor vi har haft anden behandling af denne lovgivning. Nu må vi se at få svaret på de spørgsmål, der måtte være, så vi kan få den gjort færdig ved tredje behandling i denne samling.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige til socialministeren, at der ikke er fastsat samråd om denne sag, men vi kan meget hurtigt få et samråd om den i Socialudvalget.

Men det, der egentlig bringer mig herop, er, at jeg er noget målløs, for der blev ikke svaret på ét eneste af de spørgsmål, som er blevet stillet af de folketingsmedlemmer, der har stået heroppe. Nu kan jeg ikke tale på andres vegne, men jeg vil sige, at for så vidt angår de tre små spørgsmål og de to, der lå imellem linjerne, er det klart utilfredsstillende, at man stiller nogle spørgsmål til en minister og der ikke bliver svaret. Men okay, vi tager gerne et samråd om denne sag i Socialudvalget, for hvis det er den måde, vi skal gøre det på, så må vi gøre det på den måde. Men det er ikke derfor, vi har en andenbehandling her i Folketinget; det er for at få nogle svar fra ministeren – nogle svar, som man kan bruge til noget.

Ministeren sagde, at det hele skal foregå i familien – familiemedlemmerne skal støtte hinanden. Det giver mig anledning til at bede ministeren gå på talerstolen og fortælle, hvor det står i lovforslaget. Det nærmeste, jeg kan komme det, er, at det er kommunalbestyrelsen, der skal bestemme. Det er altså myndighederne, der skal påse, at det går rigtigt til i familierne. Jeg vil gerne sige specielt til Venstres medlemmer, at det nu er myndighederne, der skal påse dette her.

Noget andet, som gik igennem ministerens tale, var, hvordan sagsbehandlerne nu skal opføre sig. Igen hvordan myndighederne, de, der er ansat til at varetage dette her, skal bære sig

ad, og hvilke redskaber de får. Det er da meget vigtigt, men jeg finder det også vigtigt specielt måske for lidt mere borgerlige politikere, som jeg selv tilhører, at få at vide, hvilke operationsredskaber familierne og de nære slægtninge har. Jeg kan oplyse over for ministeren, at det, bedsteforældrene kan, er, at de kan komme i betragtning; det har vi fået oplyst i udvalgsbilag. Det er noget, der vil fremgå af vejledningen, men det er ikke lovfæstet.

Jeg er nødt til at sige til ministeren, at det med familierne ikke er lovfæstet, så det er ordgas. Det hører sig ikke til her fra Folketingets talerstol, når det ikke står nogen steder.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Ministeren kunne ikke rigtig overskue, hvorledes det skulle fungere, hvis man først skulle til en dommer for at få lov til at lave telefonkontrol for ikke at tale om brevkontrol. Men det, man kunne, var, som jeg foreslog på et tidligt tidspunkt, at lave nogle retsplejelovlignende forhold på dette område – nemlig ved at sige, at det kræver en dommerkendelse, eller, hvis der skal gribes ind her og nu, at sagen bliver forelagt for en dommer inden for 24 timer. Derefter kan man få en vurdering af, om det, man har gjort, har været korrekt. Og hvis det ikke har været korrekt, skal der selvfølgelig være sanktioner og klækkelige erstatninger bagefter. Det vil man jo ikke være med til i forvejen, og det kan jo være, det er derfor, man heller ikke vil være med til det på dette punkt.

Men ministeren sagde også, at ministeren nu vil følge dette område meget tæt. Det håber jeg sandelig at ministeren altid har gjort, for det kræver det at en socialminister gør. Men hvis ministeren vil følge området tæt, kræver det sandelig også en stærk minister – en minister, der griber ind, når det går galt ude i kommunerne, når kommunerne misbruger deres magt. Hvis vi havde en sådan socialminister, og hvis socialministeren havde redskaberne til at gribe ind, når der bliver misforvaltet, ville det ikke stå så galt til i Danmark, men jeg tror desværre ikke på det. Og derfor er vi nødt til at have en lovgivning, der sikrer borgernes rettigheder.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne svare fru Bente Juncker, der sagde, at det er myndighederne, der skal be-